

י"ב ק"א כ :
א"א נ"ט כ' ט"ג
א"א ק"ט כ"ג
ז"כ א"ז א"ז א"ז
ז"כ א"ז א"ז א"ז
ז"כ א"ז א"ז א"ז
ז"כ א"ז א"ז א"ז
ז"כ א"ז א"ז א"ז
ז"כ א"ז א"ז א"ז
ז"כ א"ז א"ז א"ז

שבועות שתיים שכן ארבע. בשבועות שתיים שפתיים הכתוב בויקרא (ט) **אלל קרבן עולה ויורד קאמר כדמפרש** בפרק שלישי (דף כ'): **שמים**. כתיבי בקרא דכתיב (ש) "להרע או להטיב" ומפרש במשנה פרק שלישי (דף כה') "אזכל להטיב" ולא אוכל להרע שמענה את עלמו וה"ה תורה אור

שבועות. הא דלא פתח האי מסכת כל כיווי שבועות כשבועות דפתח נדרים וזיור משום דחנא ממכות קא סליק כדמפרש בגמרא הולך לפתוח בשמים שכן ארבע והואיל ולא מני פתח בכיווי חו לא חש לשטת אח"כ וא"ת אמאי לא חני ידיעות ברישא דהא בקרא כתיב ברישא או נפש אשר תגע וגו' והדר או נפש כי תשבע וגו' וי"ל דשבועות הוא עיקר המסכת דבסדר ישועות קאי ולאב שבועות חני ידיעות משום דגבי הדדי כתיב כדמפרש בגמרא ח"כ משום דמיני דשבועות כתיבי בקרא ברישא ונפש כי תטעו וגו' (ויקרא ט) והוא עד דהייע שבועת העדות והאי ללא פתח בשבועת העדות משום דליה זכו שמים שכן ארבע: **ידיעות** העומאה שמים שכן ארבע. תימה דהעלמות וי"ל למיתני דהיא עיקר מילה העלם טומאה דקודש ומקדש והעלם קודש ומקדש וי"ל דניחא ליה למנקט לשון ידיעה מטעמא דמפורש בפ"ב (דף יד:) ידיעות קמייתא דליטתיה בכל הכורה כולה קא חשיב ח"כ לאידך לישנא דידיעות בתרייתא דאחיון לירי קרבן קא חשיב ולהך לישנא הא דלא חני נמי ידיעות השבת משום דניחא ליה למנקט יליאות דבמלאכות גופייהו איכא שמים שכן ארבע אבל הכא לא מני למנקט העומאות שמים שכן ד' ליתא אלא תרתי טומאה קודש וטומאה מקדש: **יציאות** השבת שמים שכן ארבע. בגמ' מפרש שמים הולאה דעני ודבעל הבית שכן ארבע הכנסה דעני ודבעל הבית ותימה אמאי חשיב דעני ודבעל הבית בתרתי דמה לי עני ומה לי בעל הבית ויש לומר

קרבנות שונים
דמפרשין א' חכמים שונים
ב' אומות מקדש וקדושי
ג' י"א
ד' י"ב
ה' י"ג
ו' י"ד
ז' י"ה
ח' י"ו
ט' י"ז
י' י"ח
יא' י"ט
יב' כ'

[ע"י חוס' לקמן ת' ד"ס
מה פתימי]

*שתיים שהן ארבע, ידיעות הטומאה שתיים שהן ארבע, יציאות השבת שתיים שהן ארבע *מראות נגעים שנים שהן ארבעה. *א"ת שיש בה ידיעה בתחלה וידעה בסוף והעלם בנתיים הרי זה בעולה ויורד, **יש בה ידיעה בתחלה ואין בה ידיעה בסוף שיעיר הנעשה בפנים ויום הכפורים תולה עד שיודע לו ויביא בעולה ויורד, אין בה ידיעה בתחלה אבל יש בה ידיעה בסוף שיעיר הנעשה בחוץ ויום הכפורים מכפר במדברי שנתאמר מלבד חטאת הכפורים** *על מה שזוה מכפר זה מכפר *מה הפנימי אין מכפר אלא על דבר שיש בה ידיעה אף הדיצון אין מכפר אלא על דבר שיש בה ידיעה ועל שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף **שעירי הרגלים ושעירי ראשי חדשים מכפרין דברי ר' יהודה ר"ש אומר שעירי הרגלים מכפרין ראשי חדשים, ועל מה שעירי ראשי חדשים מכפרין על**

לכל דבר שהוא הן ולאו להרע ולהרע או להטיב **ההוא משמע ובפ"ג (ש) מרבה מן המקרא אף בדברים שאין בהן הרע והטובה ומיהו שמים נינהו ותו לא, דבר וחילופו: שן ד' . יש לרבות מריבוי הכתובים כדמפרש בפ"ג (ש) אף דבר וחילופו **שבועות** כגון "אכלתי" והוא לא אכל או "לא אכלתי" ואל: ידיעות הטומאה . חיוב קרבן עולה ויורד מחמת טומאה מקדש וקדושי הכתובה אלל שבועת ביטוי "או ללש" כי תגע וגו' וילפינן בפירוקן שאין הכתוב מדבר אלא בטומאה מקדש וקדושי שנגכס בשוגג למקדש אחר טומאה זו או "אכל בשר קודש: שמים שכן ארבע . שמים כתיבי דכתיב (ויקרא ה) "ונעלם ממנו והוא טמא" משמע שנתעלמה ממנו טומאה וע"י איתו העלם אלל קודש הרי אמת או שנגכס למקדש הרי שמים ולפי שאין חיוב עליה אלא אם כן ידע בתחלה שנטמא ואח"כ נעלמה ממנו ולאחר מעשה נודע לו שחטא משום הכי קרי ל' ידיעות: **שן ארבע** . יש לרבות מן המקרא עוד שני חיובים העלם קודש והעלם מקדש וחזר הוא את הטומאה: **יציאות השבת שמים שכן ארבע** . הולאה מרשות היחיד לרשות הרבים למדנו מן המקרא שחייב בפרק הזורק במסכת שבת (דף טו:) מוילא משה ויעבירו קול במחנה" וגו' *ומתרגמינן) לא תפיקו מרה"ל לרה"ר זהו שמים אמת לעומד בחוץ והוא שיש ידו לפניו ויגול חפץ והולאה לחוץ אמת לעומד בפנים ונטל חפץ ממקומו והולאה בחוץ: שן ארבע . יש לרבות מאלו שכסם שהקפידה תורה מרשות הרשות בהולאה כד הקפידה בהכנסה והרי הן שמים אמת לעומד בפנים והוא שיש ידו לחוץ ונטל חפץ והבטיכו אמת לעומד בחוץ ונטל חפץ ממקומו והבטיכו בפנים והבטיכו: מראות נגעים שהמזרע מביא עליהם קרבן לטהרתו שנים כתובין במקרא אמת ובהרת והן חלוקין במראיהן כדמפרש בגמ': **שן ארבעה** . יש לרבות חולדה לזו וחולדה לזו כדמפרש בגמ': **אם שיש בה ידיעה** . כוליה אטומאה קא ובגמרא מפרש אמאי מפרש מיני דטומאה ברישא ויציאות ומראות כל חדא וחדא מפרש במסכת דידה להכי לא פרשינו בהאי מסכת והאי דתנינו הכא משום דדמו להדדי בשמים שכן ארבע: **ידיעה בתחלה** . שידע שנטמא: **ידיעה בסוף** . משאכל את הקודש בהעלם או נכנס למקדש וילא ונדע לו שבטומאה אכל את בטומאה נכנס: והעלם בנתיים . כשאלל את הקודש נעלמה ממנו טומאה או קודש וכן הנכנס למקדש נעלמה ממנו טומאה או מקדש: הרי זה . בקרבן המשרש באותה פרשה לעשירי חטאת בהמה ולעני עוף וללל שבדלים עשירית האופה והיא מנחת חוטא האמורה בכל מקום והוא לשון עולה ויורד" לעשיר עולה ולעני יורד ובגמרא מפרש מנא ליה ידידיעה בתחלה ובסוף והעלם בנתיים כתיב: **שיעיר הנעשה בפנים** . שלשה שעירים נעשין לזכור ביוה"כ אמת מתן דמו לפניו **שבועות** משחלח לעזאזל כמה שבועות בתחרי פותח אמת קרב במזבח החיטין במוספין והוא כתוב בפרשת פינחס עם שאר כל מוספי המועדות: **הולה** . להגין עליו מן היסורין שאע"פ שאינו יודע שחטא יש לו לראג שכל השוגגין לריכס כפרה לכשיראו אמת קודש ידיעה ענשים הן: עד שידע לו . שאלל קודש בטומאה: אין בה ידיעה בתחלה . שלא ידע בטומאה מימיו זה לא יבא לכלל קרבן עוד לעולם שהרי אין קרבן בא אלא על שיש בו ידיעה בתחלה: **שיעיר הנעשה בחוץ ויום הכפורים מכפר** . ויום הכפורים הוא עלמו מועיל עם הקרבנות שאלמר (ויקרא ט) כי יום כפורים הוא: שנתאמר . "בשיעיר הנעשה בחוץ ושעיר חטאת אחד מלבד חטאת הכפורים" והוא שיעיר הנעשה בפנים הקיטם לך הכתוב ללמד שעל מה שזוה מכפר זה מכפר זה מכפר זה מכפר: **מה פנימי אינו מכפר אלא על דבר שיש בו ידיעה** . **ובתחלה** דהכי ילפינן בהדיא בגמ' דחיוו הולה אלא על דבר שיש בו ידיעה בתחלה: **אף חילון אינו מכפר אלא על דבר שיש בו ידיעה** . אמאי נינהו ידיעה **בסוף** ולא בתחלה דלא אמת לכלל קרבן ומכפר זה כפרה גמורה בלא תלייה וא"ת כיון שהוקשו יכפרו שניהם על שיש בו ידיעה בתחלה וי"מ לעומאה שאירעה בין זה לזה הא פריך בגמ' (דף טו:) ומשני לה: **שעירי הרגלים** . בכל הרגלים נאמר שעירי חטאת ובגמ' מפרש מנא ליה דאשאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף מכפר: **ר"ש אומר שעירי הרגלים מכפרים** . עליה אבל לא שעירי ראשי חדשים: על**

שבת כ

פירש"י על זה
עין לקמן ה'

[יומא ט:]

דבריו יתא
וע"י רש"י